

วิธีการทดลอง

การทดลองระบบการปลูกพืชในพื้นที่เกษตรกร ได้นำเอาขั้นตอนของการวิจัยระบบฟาร์มและงานวิจัยระบบพืชของ IRRI มาปรับใช้เพื่อพัฒนาวิทยาการปลูกพืชที่เหมาะสมกับสภาพเกษตรกร ตั้งมีกิจกรรมดังไปนี้

- ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวกับพื้นที่โครงการและงานวิจัยที่ได้ทดลองในพื้นที่พร้อมทั้งทำการสำรวจพื้นที่และสัมภาษณ์เกษตรกร เพื่อกำหนดประเด็นปัญหาและความแผนการทดลองที่เหมาะสม ได้คัดเลือกเกษตรกรตัวแทน 8 ราย ร่วมในการศึกษาครั้งนี้
- งานทดสอบระบบพืชสองครั้งแบบต่อเนื่อง ให้เกษตรกรแต่ละรายก่อหนดพื้นที่อย่างน้อย 1,600 ตารางเมตร เพื่อทำการทดสอบระบบพืชที่แนะนำกับระบบพืชเดิมของตนเอง เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเกษตรและความเหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจของระบบพืชใหม่ โดยให้เกษตรกรแต่ละรายเป็นหนึ่งช้า ระบบพืชที่คำนึงการแปลงเกษตรกรรมมีดังนี้

ถ้ำเขียว-ถ้ำเหลือง เป็นระบบที่ปรับปรุงระบบเดิมโดยปลูกถ้ำเขียวเป็นพืชแรกในต้นฤดูฝน ศักยภาพของระบบนี้ขึ้นอยู่กับวันเริ่มต้นฤดูปลูก ช่วงอายุการเก็บเกี่ยวของถ้ำเขียวและการเตรียมแปลงสำหรับถ้ำเหลืองปลายฤดูฝน

ถ้ำเขียว-ทานตะวัน เป็นระบบใหม่ที่เปลี่ยนแปลงของเดิม ทานตะวันเป็นพืชที่ทนแล้งได้ดีกว่าถ้ำเหลือง ความเป็นไปได้ของระบบนี้ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีการผลิตและการตลาดของทานตะวัน

ถ้ำเหลืองปลายฤดูฝน เป็นระบบดั้งเดิมของเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรสามารถยึดหยุ่นเวลาการปลูกถ้ำเหลือง เพื่อให้สอดคล้องกับความชื้นของดินได้อย่างเต็มที่ โดยที่

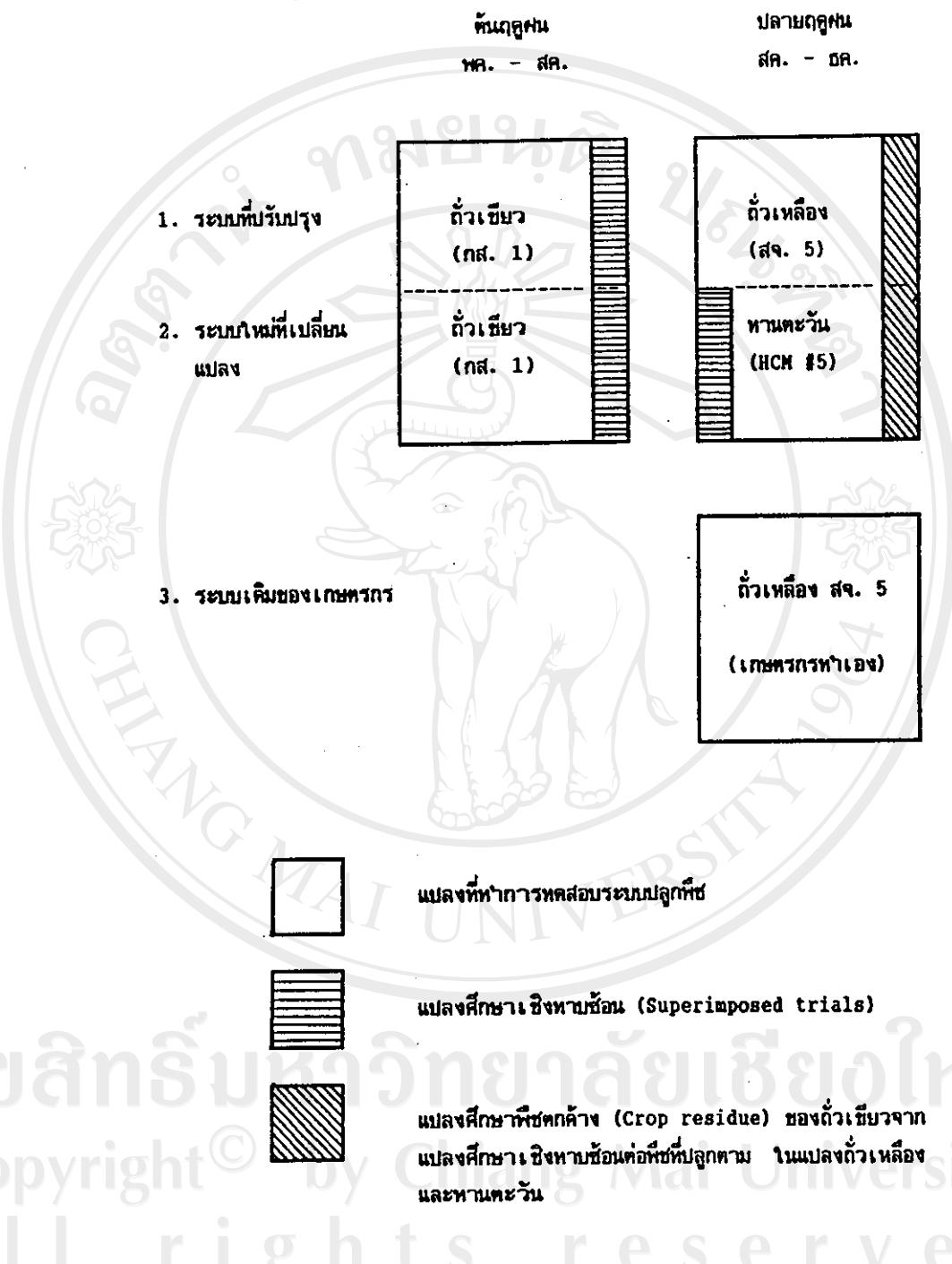
เกษตรกรรมป้องกันการณ์ และความเชื่อมั่นสูงในการผลิตถั่วเหลือง

3. งานศึกษาเชิงทบทวนของพืชปลูกในระบบที่ทดสอบเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาองค์ประกอบ จุดประสงค์เพื่อทดสอบวิทยาการบางอย่างที่ให้ผลในพื้นที่ยังไม่ชัดเจน และยังไม่พร้อมที่จะนำไปทดสอบในวงกว้าง งานวิจัยเชิงทบทวนนี้จะใช้กับถั่วเขียวและทานตะวันเท่านั้น

ผังการทดสอบสำหรับงานส่องประภานี้ ได้แสดงไว้ในภาพที่ 5

งานทดสอบการปลูกพืชสองครั้งแบบต่อเนื่อง การเขตกรรมของพืชที่ทดสอบมีรายละเอียดดังนี้

ถั่วเขียว ใช้พันธุ์ ก้าแพงแสน 1 ปลูกเป็นพืชแรก โดยเตรียมดินที่นิ่นๆ บนในช่วงเดือนพฤษภาคม และเริ่มไถดินต้นทึ่งไว้ตั้งแต่หลังมีฝนแรก หลังจากนั้น 7-10 วัน ทำการไถแปรอีกหนึ่งครั้ง เพื่อให้ดินร่วนซุยพร้อมที่จะปลูก ปลูกระยะ 50 ซม. x 20 ซม. ยอดหกมลละ 4-5 เมล็ด ถอนแยกให้เหลือ 3 ต้นต่อหกม ใช้เมล็ดพันธุ์อัตรา 4 กก./ไร่ หลังจากถั่วเขียวงอกได้ 15 วัน ทำการก้าจัดวัดพืชด้วยแรงงานคน พร้อมใส่ปุ๋ยเกรด 12-24-12 อัตรา 16.7 กก./ไร่ บังกันก้าจดแมลงศัตรูถั่วเขียวด้วยสารเคมี Mono-crotophos (Azodrin 60% w/v w.s.c.) หันครั้งละ 100 ลบ. ซม./ไร่ (0.06 กก. สารออกฤทธ์) เมื่อมีแมลงขนาด การเก็บเกี่ยวหา 2-3 ครั้ง หันนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายจากฝนกลางฤดู หลังจากเก็บเกี่ยวถั่วเขียวเสร็จแล้ว ให้ทำการเตรียมดินสำหรับปลูกพืชที่สองทันที โดยแบ่งพื้นที่ปลูกออกเป็นส่องส่วนเพื่อปลูกถั่วเหลืองและทานตะวัน

ภาพที่ 5 แผนผังการทดลองรวมการบลูกรากในตู้เพื่อเกษตรกร รายละเอียดไว้ ที่สร้างปลูก
ถ้วนเชี่ยว พืชที่สองปลูกถ้วนเหลืองและพันธุ์ข้าว

ถั่วเหลือง ใช้พันธุ์ สจ. 5 ปลูกระยะ 50 ซม. x 20 ซม. ยอดหลุมละ 4-5 เมล็ด ถอนแยกลให้เหลือ 3 ต้นต่อหลุม ใช้เมล็ดพันธุ์อัตรา 8 กก./ไร่ การป้องกัน ก้าจดวัชพืชใช้สารเคมี Alachlor (Lasso 45.1%) อัตรา 500 ลบ.ชม./ไร่ (0.23 กก. สารออกฤทธิ์) พ่นทันทีหลังจากที่ปลูกถั่วเหลืองเสร็จและตามด้วยการก้าจดวัชพืชด้วย แรงงานคนอีกหนึ่งครั้ง หลังจากถั่วเหลืองออกได้ 30 วัน และหลังจากถั่วเหลืองออกได้ 15 วัน ใส่ปุ๋ยเกรด 12-24-12 อัตรา 20 กก./ไร่ การป้องกันก้าจดแมลงศัตรูถั่วเหลือง ใช้สารเคมี Carbofuran (Furadan 3 G) ใส่ร่วมปลูกอัตรา 5 กก./ไร่ (0.15 กก. สารออกฤทธิ์) และพ่นด้วยสารฆ่าแมลง Monocrotophos ครั้งละอัตรา 100 ลบ. ชม./ไร่ (0.06 กก. สารออกฤทธิ์) เมื่อมีแมลงระบบ

สำหรับถั่วเหลืองในระบบเดินที่เกษตรกรปฏิบัติอยู่นี้ใช้พันธุ์ สจ.5 โดยปลูกเพียงครั้งเดียวในรอบปี เกษตรกรจะเน้นผู้ค้าเนินการขายหั่นหมัด

ทานตะวัน ใช้พันธุ์สม เปิด (opened variety, HCM # 5) ปลูกเป็นพืชที่ส่อง光芒หลังถ้าเชี่ยว ปลูกระยะ 75 ซม. x 25 ซม. ยอดหลุมละ 2-3 เมล็ด ถอนแยกลให้เหลือ 1 ต้นต่อหลุม ใช้เมล็ดพันธุ์อัตรา 1.5 กก./ไร่ ใส่ปุ๋ยโบแรกซ์รองพื้นพร้อมปลูกอัตรา 1 กก./ไร่ ใส่ปุ๋ยรองพื้นเกรด 15-15-15 อัตรา 25 กก./ไร่ การป้องกัน ก้าจดวัชพืชใช้สารเคมี Alachlor อัตรา 500 ลบ.ชม./ไร่ พ่นทันทีหลังปลูกทานตะวัน และตามด้วยการก้าจดด้วยแรงงานคนอีกหนึ่งครั้ง หลังจากทานตะวันงอกได้ 30 วัน การป้องกันก้าจดแมลงศัตรูทานตะวันใช้สารเคมี Carbofuran ใส่ร่วมปลูกอัตรา 5 กก./ไร่ และพ่นด้วยสารฆ่าแมลง Monocrotophos ครั้งละอัตรา 100 ลบ.ชม./ไร่ เมื่อมีแมลงระบบ

ระบบการปลูกถั่วเหลืองพืชเดียวของเกษตรกร เกษตรกรในเขตป่าบูรุปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมป่าจอมทอง ปลูกถั่วเหลืองเป็นพืชหลักเพื่อเสริมรายได้ในครัวเรือนเนื่องจากเกษตรกรปลูกพืชเดียวในรอบปีจึงมีความยึดหยุ่นในการกำหันควรันและต่อเนื่อง โดยทั่วไปจะปลูกระหว่างปลายเดือนสิงหาคมถึงต้นเดือนกันยายน และในปี 2531 นี้ เกษตรกรเริ่มใช้พันธุ์เชียงใหม่ 60 จากเติมชื่นนิยมใช้พันธุ์ สจ. 4 และ สจ. 5

เกษตรกร 8 รายที่ร่วมในโครงการใช้พันธุ์ สจ. 5 เทศบาลแปลงโดยการไถด้วยเครื่องจักร ขนาดพื้นที่ 10-15 ไร่ ปลูกกระยะ 50 ซม. x 25 ซม. หมอดคลุมละ 4-5 เมล็ด ป้องกันกำจัดวัชพืชโดยการใช้สารเคมี Alachlor (Lasso 45.1%) อัตรา 500 ลบ. ม./ไร่ พ่นทันทีหลังจากที่ปลูกถั่วเหลืองเสร็จ และตามด้วยการกำจัดวัชพืชด้วยแรงงานคนอีกหนึ่งครั้ง หลังจากถั่วเหลืองออกดอก 15 วัน ใช้ปุ๋ยเกรด 16-20-0 อัตรา 25 กก./ไร่ เมื่อมีแมลงรบกวนด้วยสารฆ่าแมลง Monocrotophos ครั้งละอัตรา 100 ลบ. ม./ไร่

งานศึกษาเชิงพาณิชย์

การศึกษาเชิงพาณิชย์ในแปลงถั่วเชียงใหม่ทางตอนเหนือรายละ เอี่ยดังนี้คือ

ถั่วเชียงใหม่ ปลูกเป็นพืชแรก ปัจจัยที่ศึกษาประกอบด้วยการปรับปรุงการผลิต 4

กรรมวิธี ชั่งประกอบด้วย

1. คลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยเชื้อไรโซเบี้ยม อัตรา 200 กรัม ต่อเมล็ดพันธุ์ 4 กก.
2. ใช้ปุ๋ยเกรด 12-24-12 อัตรา 16.7 กก./ไร่ หลังจากถั่วเชียงออกดอกแล้ว 15 วัน
3. คลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยเชื้อไรโซเบี้ยม อัตรา 200 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 4 กก. ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเกรด 12-24-12 อัตรา 16.7 กก./ไร่ หลังจากถั่วเชียงออกดอกแล้ว 15 วัน

4. ปลูกถั่วเขียวโดยไม่คลุกเชื้อไรโซเบี้ยน และไม่มีการใส่ปุ๋ย

สำหรับการปลูกทดลองด้านการปฏิบัติคุณรักษาอื่น ๆ ทำเหมือนกับแปลงทดสอบ และแปลงถั่วเขียวศึกษาเชิงทบทวนนี้ ท่าในพื้นที่ของเกษตรกรจำนวน 8 ราย วางแผนการทดลองแบบ Randomized complete block ซึ่งในแปลงเกษตรกรแต่ละรายมีจำนวน 2 ชั้้า ขนาดแปลงอย่าง 6 เมตร x 4 เมตร

และหลังจากเก็บเกี่ยวถั่วเขียวในแปลงศึกษาเชิงทบทวนไปแล้วมีการติดตามศึกษาดูผลผลิตค้างของถั่วเขียวแต่ละกรวยวิธีตั้งกล่าวข้างต้น โดยวิธีการวัดผลผลิตของพืชในแปลงถั่วเหลืองและท่านทะลุนพื้นที่ปลูกเป็นพืชที่สองท่านหลังถั่วเขียว ในแปลงทดสอบถั่วเหลืองจำนวน 4 ราย และในแปลงทดสอบท่านทะลุนจำนวน 4 ราย

ท่านทะลุน ปลูกเป็นพืชที่สองท่านหลังถั่วเขียว ขนาดศึกษาเชิงทบทวนในแปลงท่านทะลุนประมาณตัวเมตร 2 ปูจ้าย ได้แก่ พันธุ์และภาระจัดการปุ๋ย กล่าวคือ พันธุ์ ทำ การศึกษา 2 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ลูกผสม Hysun 33 และพันธุ์พัฒนา HCM # 5 การจัดการปุ๋ยมี 2 ระดับ คือ บุ่มรองพื้นเกรด 15-15-15 อัตรา 25 และ 50 กก./ไร่ และการใส่ปุ๋ยหงส์สองอัตราดังกล่าวข้างต้นทำการใส่ผงโนร์ริกซ์รองพื้นหน้าอ้อมปลูก อัตรา 1 กก./ไร่ และหลังจากที่ท่านทะลุนออกได้ 30 วัน ใส่ปุ๋ยแท่งหน้าเกรด 21-0-0 อัตรา 25 กก./ไร่ สำหรับการปลูกทดลองด้านการปฏิบัติคุณรักษาอื่น ๆ ทำเหมือนกับแปลงทดสอบ และแปลงศึกษาเชิงทบทวนนี้ ท่าในพื้นที่ของเกษตรกรจำนวน 8 ราย วางแผนการทดลองแบบ Factorial in randomized complete block ซึ่งในแปลงเกษตรกรแต่ละรายมีจำนวน 2 ชั้้า ขนาดแปลงอย่าง 8 เมตร x 5 เมตร

การเก็บข้อมูล

เก็บข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการปลูกพืชของเกษตรกรในเขตโครงการบิรุปทีดินเพื่อเกษตรกรรมป่าจอมทอง เช่น การใช้แรงงาน การใช้ปัจจัยการผลิต การปฏิบัติและรักษากาฬและราคาผลผลิต สำหรับแปลงทดสอบระบบพืชและแปลงศึกษาเชิงทดลอง มีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. แปลงทดสอบระบบพืช เก็บตัวอย่างดินที่ระดับ 0-30 ซม. ก่อนและหลังฤดูปลูกพืช วิเคราะห์หาความเป็นกรดเป็นด่างของคิน อินทรีย์วัตถุ พอกฟอรัส โปแทสเซียม โครงสร้างของคิน และ CEC (ภาคผนวกตารางที่ 2 และภาคผนวกตารางที่ 3) และเก็บตัวอย่างคินซึ่งเป็นตัวแทนของเกษตรกรจำนวน 3 ราย ที่ระดับความลึก 4 ระดับ คือ 20, 40, 60 และ 80 ซม. เพื่อหาคุณสมบัติทางพลิกลักษณะของคิน เช่น ความหนาแน่นรวมของคิน (bulk density) ความชื้นที่จุดเที่ยวถ� (permanent wilting point, 15 bars) ความชุ่มชื้นในสนาม (field capacity, 0.3 bar) ความชื้นที่อิ่มตัว (saturation) โดยวิธี pressure plate extractor (Campbell G.S. 1985) เพื่อทราบความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ ในคิน (available water capacity) ตามมาตราที่ 6 และภาคผนวกตารางที่ 4 และเก็บตัวอย่างคินซึ่งเป็นตัวแทนของเกษตรกร จำนวน 3 ราย ๆ ละ 3 ตัวอย่าง โดยเก็บตั้งแต่วันปลูกและทุก ๆ สัปดาห์จนถึงอายุการเก็บเกี่ยวของพืช เพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงปริมาณความชื้นของคินที่ระดับความลึก 20, 40, 60 และ 80 ซม. ท่าโดยเก็บตัวอย่างคินมาซึ่งแล้วนำไปเข้าตู้อบที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง แล้วซึ่งหนักแห้งเพื่อหาเปอร์เซนต์ความชื้นที่เป็นประโยชน์ในคิน ตามมาตราที่ 7 และภาคผนวกตารางที่ 5

สำหรับพืชที่ทำการทดสอบนั้น เก็บตัวอย่างถ้วนเชี่ยว ถัวเหลือง และทานตะวัน จากแปลงทดลองจำนวน 3 ราย ๆ ละ 3 ตัวอย่าง ตั้งแต่หลังออก 7 วัน และทุก ๆ สัปดาห์จนถึงระยะเก็บเกี่ยว (ยกเว้นราก) โดยเก็บครั้งละ 0.4, 0.4 และ 0.75 เมตร ซึ่งมีจำนวนต้น 12, 12 และ 4 ต้น ตามลำดับ ตัวอย่างของพืชที่เก็บมาได้ แบ่งครั้งตามวิเคราะห์หาต้นพืชที่ใบ (leaf area index) อัตราการเจริญเติบโต (crop growth rate) และน้ำหนักแห้ง นำโดยตัวอย่างมาแยกส่วน ล่าต้น ในสักและเมล็ด และนำไปเข้าตู้อบที่อุณหภูมิ 80°C เป็นระยะเวลา 48 ชั่วโมง สำหรับการศึกษาการเจริญเติบโตของถัวเหลืองได้ใช้วิธีการลัดบัรระยะพื้นที่ในการเจริญเติบโตของถัว เหลืองตามวิธีของ Fehr et al. (1971) และการศึกษาการเจริญเติบโตของทานตะวัน ได้ใช้วิธีการลัดบัรระยะพื้นที่การเจริญเติบโตของทานตะวันตามวิธีของ Schneiter and Miller (1981) ส่วนการวัดพื้นที่ใบของพืชแต่ละชนิดใช้เครื่อง Automatic area meter type AAM-7 Hayashi denko Co., Ltd. สำหรับการเก็บเกี่ยwtัวอย่างของผลผลิต นำโดยการสุมตัวอย่างในพื้นที่ทำการทดสอบโดยถ้วนเชี่ยว ถัวเหลือง ตัวอย่างละ 4 เมตร \times 2 เมตร และทานตะวันตัวอย่างละ 3 เมตร \times 3 เมตร บันทึกการใช้ปั๊จจัย การผลิต แรงงานการปฏิบัติดูแลรักษาระบบน้ำพืชจนถึงระยะเก็บเกี่ยว และราคาผลผลิตของพืชที่ได้ ณ แปลงของเกษตรกร

2. แปลงศึกษาเชิงทางช้อน ทำการศึกษาเชิงทางช้อนในแปลงถ้วนเชี่ยวซึ่ง ปลูกเป็นพืชแรกและในแปลงทานตะวันซึ่งปลูกเป็นพืชที่สอง จำนวน 8 ราย บันทึกการเจริญเติบโตของพืช เก็บตัวอย่างทานตะวัน ช่วงระยะออกดอกเพื่อนำน้ำหนักแห้ง, ต้นพืชที่ใบ และความสูง เก็บตัวอย่างผลผลิตโดยวิธีสุมตัวอย่าง ถัวเชี่ยว ตัวอย่างละ 4 เมตร \times 2 เมตร และทานตะวันตัวอย่างละ 3 เมตร \times 3 เมตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลความซึ้นในคินที่ระดับความลึกต่าง ๆ กัน นำไปหาความสัมพันธ์กับปริมาณและการกระจายตัวของฝนที่ต่อพืชในช่วงระยะเวลาเจริญเติบโตต่าง ๆ วิเคราะห์หาอัตราการเจริญเติบโต โดยใช้วิธี Linear regression และทำการประเมินข้อมูลผลผลิตพืชและองค์ประกอบผลผลิตทางสถิติ โดยวิธีรวม (combined analysis of variance)

ในแต่ละระบบการปลูกพืชทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์โดยวิเคราะห์ถึงผลตอบแทนเนื้อต้นทุนหันแบร อัตราการเพิ่มของผลตอบแทนการผลิตต่อการลงทุน (marginal rate of return, MRR) ผลตอบแทนต่อแรงงานในครัวเรือน และหา sensitivity analysis เพื่อช่วยในการเลือกตัดสินใจในการปลูกพืชแต่ละระบบ เมื่อราคาน้ำหรือผลผลิตของพืชเปลี่ยนไปจากเดิม โดยเปรียบเทียบกับระบบการปลูกตัวเหลือเชื่อมต่อ